

„Selv de haandfasteste Mænd“ — skriver Hr. P. Hansen — „ere endnu hildede i hindrende Rester af den gammeldags Romantik, den antikverede Ridderlighed, den antediluvianske Følelse for en kvindelig Modparts Svaghed.“

Hvor stor Romantiker end Hr. P. Hansen rimeligvis er, maa han imidlertid siges fri for at nære de „antediluvianske“ Tilbøjeligheder, som Drachmann med Rette kalder „et forkert Galanteri.“ Idet han fordyber sig videre i sine Oldtidsgrandskninger, gjør han pludselig, det vil sige: i det første Jordlag, den interessante Opdagelse, at „medens Mandens Forfølgelse gjerne slipper sit Offer paa Halvvejen“, har Kvindens Drivkraft paa Følelseslivets Omraade naaet et saadant Kulminationspunkt, at den bedst kan betegnes med et „hæng bare i!“

I Jordlag Nr. 2 fandtes endelig Arkitekt Kleins „Sortkridtstegning“ af Kvindens Ustadighed og *Utaalmodighed*. Hendes Achilleshæl: Tilbøjeligheden til „at opgive Ævret“, blev draget frem for Dagens Lys, og med en Opdagers let forstaaelige Henrykkelse udbryder P. Hansen: „Er dette ikke ægte og integrerende kvindelige Egenskaber? Bestyrke de ikke Fysiologen C. Vogts Karakteristik af Kvinden som et Væsen, der er blevet staaende paa det uudviklede, det ungdommeligt *ufuldkomnes* Standpunkt?“

Imidlertid gaar Drachmann ogsaa paa Jagt efter „Fossilier“: „Kvindens bekjendte *Taalmod*, sejge Energi, Handlekraft“ o. s. v. o. s. v., og samvittighedsfuld som altid ifører Hr. Hansen sig en gammeldags Ridderrustning og stiger besluttet ned i den „antediluvianske“ Kjøkkenmødding.

Hvad finder han? Ja, man skulde ikke tro det, men han finder virkelig — i ét af de allernederste Lag — „de ypperlige Egenskaber, som udmærke hende, hvor hun kan komme til at virke efter sin Bestemmelse.“

Hvilken Bestemmelse?

Trække sig tilbage! Det vil sige til „den reserverede Stilling i et vel balanceret Hus.“ Med andre Ord: til „det Omraade, hvor hun kan præstere det *fuldkomne*“, nemlig „det mekaniske *Taalmodighedsværk*, hvortil *Tænkning kan undværes*.“ *)

Skade, denne ridderlige Høflighed kun er en Levning fra „før Syndfloden.“

*) Udhævelserne her og i det følgende ere af Fru Kieler.